

سهم از کیک پارک‌های سیرجان حالا تقریباً تمام کیک را شامل شده و همچنان در سکوت مسئولان شهری، کارتون‌خواب‌ها کنگر خورده و در پارک‌ها لنگر انداخته‌اند. حتا گاه تونل سرسره‌ها تبدیل به اتاق خواب‌شان شده است. سرسره‌ای که قرار است بچه‌ها توی آن سر بخورند! سرنگ آلوده و دیگر وسایل زندگی معتادان متجاهر هم از دیگر فیوضاتی است که از آن‌ها نصیب پارک‌ها و بچه‌های مردم شده است!

حضور در پارک‌ها با وضعیتی زننده و نامتعارف که دیگر جای خود دارد! در بعضی پارک‌ها هم که می‌بینی اتاق شبیه به قوطی کبریت را با آجر بیسکویی ساخته‌اند و یک شکل هندسی شبیه به پنجره را روی آن در آورده‌اند. سقف اتاق‌ها کوتاه است و از چوب و پلاستیک و کارتن ساخته شده است.

بیرون این به اصطلاح خانه‌ها پر است از کیسه‌های زباله‌ای که درونشان به ظاهر لباس و خرت و پرت است. یک لایه پلاستیکی شکل دم درشان آویزان است که نقش پرده را به عهده دارد و بو و دود در فضا پیچیده. زنی از یکی از همین نوع اتاق‌ها بیرون می‌زند. لباس بنفش مندرسی به تن دارد و روی دستهایش طرح‌های باقی مانده از یک تاتوی قدیمی دیده می‌شود. آنقدر سقف اتاق کوتاه است که مجبور بوده کمی خمیده بنشیند و حالا که بیرون آمده تا چند دقیقه به حالت خمیده مانده تا کم کم راست کند. روی یک آجر نشسته و با روی خوش با تو احوالپرسی هم می‌کند.

نظافت پارک‌ها توسط شهرداری دیر به دیر انجام می‌شود. همچنین سازمان پارک‌ها باید با بهزیستی و اورژانس اجتماعی بیشتر تعامل کند و ارتباط داشته باشد. چرا که شرایط ناامنی برای سلامت تن و روان کودکان گرد هم آمده. مثلاً بارها دیده‌ام که کودکان در پارک مشغول تاب‌بازی و سرسره بازی هستند و تو به عنوان یکی از پدر و مادرهای نشسته روی نیمکت مثل بقیه از دور حواست به بچه‌ی خودت هست که یکباره می‌بینی زنی جوان اما فرتوت شده با حالتی میان هوشیاری و نشنگی، تلوتلو خوران از میان بازی بچه‌ها می‌گذرد.

تا میایی از حضور او میان بچه‌ها عصبانی و نگران بشوی و چاره‌جویی کنی، خودش در انتهای پارک و در یک نقطه‌ی کور از دیدرس خارج می‌شود! این فقط یکی از صحنه‌هایی‌ست که این روزها والدین سیرجانی در پارک‌ها به نظاره نشسته‌اند و جز صرفاً نگران شدن برای فرزندان خردسال‌شان چاره‌ی دیگری ندارند. بچه‌هایی که قرار است در فضاهای سبزی بازی کنند اما اینگونه امنیت اجتماعی، روانی و بهداشتی‌شان در خطر است. از سوی مردان و زنان کارتون‌خواب و پارک‌خوابی که حالا تقریباً همه جا هستند و هیچ پارکی از حضور آن‌ها در امان نمانده. درست است که آن‌ها هم انسان هستند و مثل بقیه از این مکان‌های عمومی سهمی دارند اما این